

A GYERMEKEK AZ ATYA KÖRÜL

Módszertani megjegyzések a film vetítéséhez

A harmadik osztály számára készült ez a film. A hitoktatás legalapvetőbb témáit érinti: Isten Atyaságát, mely - viszonzásul - a gyermeki érzést kelti fel, melyet itt az Ur imádsága, a Miatyánkon keresztül fejezünk ki.

Nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk: "Abba, Atya! Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk." / Róm 8, 15 - 16 /

Itt kezdődik az imádságra való keresztény nevelés. Ezért olyan nagyjelentőségű, hogy megfelelően mutassuk be azt az imádságot, melyre Jézus tanított, hogy ez maradjon meg minden keresztény ima modelljének.

A gyermek mindenekelőtt megtanulja az Istennel való beszélgetést stílusát, nem idegennel, hanem az Atyával beszél, aki azt akarja, hogy Atyának szólítsuk és ne gazdáknak, Urunknak.

Megtanulja ezenkívül imádkozásának "módját". Nem önző fiú, aki csak akkor fordul az Atyához, amikor valamilyen jótéteményére van szüksége, igazi fia, aki büszke Atyjára és mindenképp ki akarja fejezni azt, amit iránta szívében érez.

Igen nagy jelentősége van annak, hogy így kezdjük meg az imára nevelést, úgy hogy a gyermek és a felnőtt is fel tudja emelni gondolatait és szavait Istenhez ezer és ezer indítékból és minden körülmények közt, szeretetének kifejezésére, a mindennapi élet, a természet csodálatos dolgainak, a világ nagy problémáinak, az saját, valamint a közeli és távollevő testvérek szükségleteiből véve imája példáját.

Megszületnek így, mintegy spontán, az imádság különféle árnyalatai: A keresztény szükségét érzi, hogy imádkozzék, amikor hálásan szemléli Isten szeretetének jótéteményeit és amikor úgy érzi szenvedés gyötri, amikor elhagyatott és amikor szegénység gyötri, amikor sikernek örül és sikertelenség miatt bánkodik; amikor úgy látja, hogy elárasztotta a kegyelem és amikor alázatosan hajtja le fejét, hogy elismerje bűnösségét. Mindenütt és mindenkor oda tud fordulni az Atyához, aki végtelen jóakarattal figyel rá.

=====

A GYERMEKEK AZ ATYA KÖRÜL

2. Jézus a hegyen imádkozik

Szent Lukács írja, hogy Jézus mindenütt jót tett, meggyógyította a betegeket, tanította a népet, vigasztalta a szomorúakat és megtérítette a bűnösöket.

Este azonban gyakran visszavonult egy hegyre, teljesen egyedül és imádkozott. A mennyei Atyával beszélt, aki őt küldte.

3. Az apostolok kérik Jézust, hogy tanítsa meg őket imádkozni

Az apostolok is szoktak imádkozni, mint minden vallásos zsidó ember, de azt szerették volna, ha Jézus megtanítja úgy imádkozni őket, ahogyan Ő imádkozik az Atyához. Tudták, hogy Jézus milyen nagy örömet lelt az imádságban. Akkor ennek minden bizonnyal nagyon szép dolognak kell lennie: Egyik napon megkérték: - Uram taníts meg minket imádkozni.

4. Jézus imádkozik

Akkor Jézus azt mondta nekik:

- Amikor imádkozni akartok, így imádkozzatok: "Miatyánk ki vagy a mennyekben."

És Jézus kitárta kezét és összeszedetten imádkozott. Apostolai megéreztek mennyire szereti a mennyei Atyát, ha így imádkozik. Az apostolok megpróbálták utánózni Őt és először ismételték el vele ezt a szép imádságot.

5. Gyerekek futnak édesapjukhoz

"Apa! Apuka!" Milyen kedves ez a név. Ugy-e, hogy örültök, amikor este édesapa elé futtok, aki munkából jön és karjai közé vetitek magatokat!

Milyen jó, ha van édesapám! Van, akinek már nincs édesapja, mert a jó Isten hazahívta őt az égbe. De a mennyben is van jó Atyánk, aki gondol gyermekeire és segít bennünket.

6. Együtt imádkozik a család

Együtt mondják: "Miatyánk, ki vagy a mennyekben..." Ez az imádság mindig a legszebb imádság. Amikor egy keresztény imádkozza, a mennyei Atya kedvesen tekint rá azon a napon.

Ha este imádkozza és megköszöni a kapott segítséget és védelmet és sok jót. De amikor az egész család együtt imádkozza a Miatyánkot, akkor különös jelentősége van: Milyen szép, ha a gyerekek a szüleikkel közösen imádkoznak a mennyei Atyához.

7. A pap bevezeti a templomba a keresztelendőt

Mindenki gondoljon a saját keresztelésére. Azon a napon a pap, Isten Egyházának képviselője, Isten nevében összegyűjtött minket jóságosan és a keresztségkor a Szentlélek szállt belénk és Jézus életét hozta szívéinkbe.

Igy lettünk Isten gyermekei. Ettől kezdve a Szentlélek bennünk lakik és Ő indít arra, hogy Istent "Atyánknak" szólítsuk.

Jó felidézni a pap és a keresztelendő párbeszédét:

- Mit kérsz Isten Egyházától?
- A keresztséget.
- Mit ad nekünk a keresztség?
- Hitet, örökéletet.

Amint a pap bevezetett minket a templomba, úgy lettünk Isten családjának tagjaivá akkor.

8. A gyermekek keresztet vetnek magukra

"Szenteltessék meg a Te neved..." Isten nevében kezdtünk keresztény életet, Isten nevével kezdi a keresztény ember a nap minden fontos cselekményét.

Jézus parancsolta, hogy imádkozzuk: "Szenteltessék meg a Te neved!" - hogy minden ember ismerje el, hogy egyedül Isten a szent és egyedül Ő méltó a dicsőretre és szolgálatra.

Legyen megszentelve neve bennünk is, hogy ne csökkenjen az a szentség, melyet a keresztelés napján kaptunk tőle.

Hívjuk fel a gyerekek figyelmét a szép kereszttetésre. Gyakran vessetek keresztet, hogy az szentelje meg minden munkánkat! – Szépen együtt vessünk keresztet!

9. Egy traktoros keresztet vet

Képzeljétek el, mennyivel jobb, szebb lenne a világ, ha minden ember minden tettét imádsággal Istennek ajánlaná. Könnyebb lenne elviselni a sok fáradalmat, mert a jó Isten erőt adna hozzá.

10. "Minden földek Istent dicsérjétek!"

A szentmisében imádkozzuk az Uristenhez: "Mert egyedül te vagy a szent! Te vagy az Ur! Te vagy az egyetlen Fölség!" Isten szentsége és nagysága visszatükröződik az egész földön. A keresztény minden dologra úgy tekint, mint Isten alkotására. Ezért hív fel a zsoltáros, hogy lelkesen kiáltsuk: "Ujjongjatok az Urnak, minden földek! Szolgáljatok az Urnak vigassággal!" / 99.zsolt./

Álljunk fel, összetett, vagy az ég felé kitárt kézzel ismételjük, vagy énekeljük el örömmel a verset.

11. A misszionárius megkeresztel egy kis néget

"...Jöjjön el a te országod!..." Attól kezdve, hogy Jézus megparancsolta: "Menjetek el az egész világra és hirdessétek az örömhírt minden népnek!" "Minden idők apostolai elmentek, tanították Jézus örömhírét. Mint ennek a prédikációnak a gyümölcse, terjedt el Isten országa." Ma minden színű emberből, akik ugyanazt imádkozzák velünk együtt: "Miatyánk... jöjjön el a te országod." Egyesítsük imánkat, hogy a mennyei Atya vezesse el a keresztény hit világosságán azokat, akik még a pogányság, hitetlenség sötétségében élnek.

Beszéljünk a misszionáriusok hősi munkájáról. Segítsünk rajtuk.

12. Jézus szenved a kereszten

"Legyen meg a te akaratod." A zsidó népnek a Sinai hegyen a felhőkből szólt az Isten: "Ha hallgattok szavamra és megtartjátok szövetségemet, akkor az összes népek között különleges tulajdonommá teszlek benneteket. Papi királyságom és szent népem lesztek." / Kiv 19, 5 /

Hallgatni Isten szavára azt jelenti, hogy mindent úgy teszünk, amint Ő kívánja. Ez a mi örömünk és üdvösségünk, mert Isten a mi Atyánk és csakis olyat akar, ami jó nekünk. Kérjük tehát az Atyát, tanítson és segítsen, hogy megtegyük akaratát és így üdvözülhessünk.

Jézus, akit az Atya küldött ezt mondta: "Én mindent úgy teszek, amint Atyám akarja." És hogy az Atya akarata mindenben teljesüljön, engedte, hogy keresztre feszítsék.

Amíg a képet nézik el lehet mondani Jézus imáját az Olajfák hegyén:
 "Ne az én akaratom, hanem a Tied legyen."

13. A kislány megcsókolja a keresztet

Jézus biztat, hogy mi is így viselkedjünk. Mit jelent: megtenni Isten akaratát? azt hogy engedelmeskedjünk azoknak, akiket Isten állított mellénk és akik Őt képviselik. Mindenekelőtt szüleinket. Isten akaratát teszem, ha teljesítem, amit kérnek tőlem; amikor kedves vagyok szüleimhez; amikor kerülöm mindazt, ami nekik szomorúságot okozna. Engedelmeskedjünk mindazoknak, akik Isten nevében javunkat akarják: tanítóinknak, hitoktatóinknak, papjainknak.

Megcsókolni a feszületet, jelentse: nagyon szeretnénk mindent úgy tenni mint Jézus, meg akarom tenni, amit a jó Isten kíván, akkor is ha ez nehéz.

14. Ábrahámhoz az Isten szól

Ábrahám egyik napon hangot hallott. Isten hangja volt az. Mit kért Isten tőle?
 "Menj ki atyád házából és menj arra a földre, melyet mutatok neked. Egy nagy népe teszek, megáldalak és dicsővé teszem a te nevedet. Ábrahám hitt Istennek és rögtön elindult."

Ez az engedelmesség aztán igazán nem volt könnyű. De Ábrahám biztos volt, hogy Isten vele lesz és meg fogja jutalmazni engedelmisségét.

Meg kell magyarázni a kitárt karok ezt a készséget jelzik: bármit akar az Isten, megteszem.

15. A család a mezőn uzsonnázik

A kenyér az asztalon van, az örömet jelenti. Tudjuk hogyan lesz?
 A földműves felszántja a földet, megtrágyázza, elveti a búzát és várja, hogy jöjjön az eső és a nap, hogy megérlelje a magot. Isten az, aki adja az esőt és ragyogtatja napját. A kenyér tehát Isten nagy ajándéka. Ime, ezért van az, hogy a szülők megtanítják a kisgyereket imádkozni: "Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma." De tudjuk, hogy nincs minden ember asztalán kenyér. Azért is imádkozzunk, hogy mindenkinek adjon az Ur kenyeret.

Nem árt emlékeztetni az éhező gyermekekre, a gyengén fejlődöttekre.

16. Közös szentáldozás

De van egy másik kenyér is, amiért az Atya jóságát kérjük, az Olzárisszentség kenyere, melyet Jézus adott, mint nagy ajándékot, saját testét.

Ő mondta: "Vegyétek és egyetek ebből mindnyájan, mert ez az én testem, mely értetek adatik." Ezt is Ő mondta: "Én vagyok az élet kenyere." "Én vagyok az égből szállott kenyér." "Aki eszik ebből a kenyérből örökké élni fog."

A pap a szentmisében - Jézus rendeléséből és a tőle kapott hatalommal - megújítja ezt az ajándékot, amit Jézus az utolsó vacsorán adott.

Figyeld meg, milyen összeszedettek, figyelmesek. Miért? Mert Jézus maga.

17. Illésnek angyal ad kenyeret

Az örök élet kenyerét már az Ó szövetségben jelezte az Isten különböző módokon. Gondoljatok a MANNÁRA, melyet a zsidók szedtek össze reggelenként, hogy egyék. A manna az Oltáriszentség jelképe volt, az új kenyéré, az Isten új népe számára.

Ez a kép egy másik eseményre emlékeztet. Illés próféta, - az Ur hegyére menve - fáradtan, törődötten ül le a pusztában és elalszik. Az Ur angyala ébresztette fel és biztatta: "Vedd és egyél, mert még hosszú ut áll előtted." Illés felkelt és evett a kenyérből, amit az angyal tett mellé.

18. Illés vándorlás közben

Majd felkelt és ment tovább, így írja a Biblia: "Megerősödve ettől az ételtől, negyven nap és negyven éjjel ment, míg el nem jutott az Ur hegyéhez, a Hórebhez."

Ez az út a mi életünket jelenti. Mi is uton vagyunk az Isten felé, a mennyország felé. Ez az út is hosszú és fáradalmas, szükségünk van erőt adó táplálékra. A táplálék, amely erősít ezen az uton, az Oltáriszentség, melyet a szentáldozásban kapunk.

Ha még nem áldoztak itt kell felébreszteni a vágyat a csodálatos kenyér iránt, hogy intenzívebbé tegyük készülletünket, - ha már áldoztak, biztassuk a gyakori áldozásra, mert mindig szükségünk van az erőt adó kenyérre is.

19. Gyónó gyermek

"...És bocsásd meg a mi vétkeinket." Az Ur tudja, milyenek vagyunk. Tudja, hogy bár a jót akarjuk, mégis gyakran elfeledkezünk ígéreteinkről, szándékainkról. Tudja, hogy körülöttünk és bennünk oly sok dolog ösztönöz a bűnre. A bűn eltávolít Istentől, de mit tehetnénk nélküle? Isten, aki olyan jó, lehetőséget ad, hogy visszatérhessünk hozzá. A papoknak adott bűnbocsátó hatalmat.

"Bocsásd meg a mi vétkeinket" - pontosan azt jelenti, engedd el, nézd el gyarlóságainkat.

Emlékeztessünk a jó gyónás követelményeire. A bűnbánat, hogy mennyei Atyánkat megbántottuk és a jószándék, hogy nem akarunk bünt elkövetni.

20. Két gyermek kibékül

"...Miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek"... Hogy Isten megbocsásson nekünk, annak van egy feltétele: mi is bocsássunk meg azoknak, akik minket megsértettek. És amint mindig rászorulunk Isten bocsánatára, Jézus sürget, mi is mindig bocsássunk meg.

Milyen szép dolog megbocsátani. Milyen öröm annak, akinek megbocsátunk, de hogy örülnek azok is, akik velünk élnek.

21. Gyerekek a mozi plakátja előtt

"...És ne vigy minket a kísértésbe." Mozi plakátok, ujságok, rossz társak! Sok kísértés, amely közelit és amely el akar távolítani az Isten utjáról. Kísértenek arra, hogy engedetlenek legyünk, hogy hazudjunk, hogy olyan dolgot tegyünk, amit szüleink előtt szégyenlünk, hogy ellopjunk valamit, hogy ne teljesítsük iskolai feladatainkat a játék miatt.

Jézus azt kéri velünk az Atyától: "Ne vigy minket a kísértésbe," az az: ne engedd, hogy a kísértés legyőzzön, adj erőt, hogy mi győzzük le a kísértést.

22. Kerékpárral felborult a gyerek

"...Szabadíts meg a gonosztól..." Édesanya, édesapa mindig vigyáznak rátok, hogy nehogy valami bajotok legyen, hogy egészségesek és erősek maradjatok. De nem lehetnek mindig mellettetek. És nem tudnak megakadályozni minden bajt, ami titeket érhet. Ime, a Mindenható Isten segít, aki a mennyben van.

Őt kérjük magunkért, minden hozzátartozónkért, minden barátunkért, minden gyerekért, munkásért, aki oly gyakran veszélyben van, minden betegért és a világ minden szenvedőéért.

23. Az emberek a templomban a pappal imádkozzák a Miatyánkot

Mi mindnyájan összetartozunk, akik a pappal együtt imádkozzuk a templomban a Miatyánkot. Kérjük a mennyei Atyát, hogy jó gyermekei legyünk és úgy szeressen minket, mint gyermekeit.

24. Hogy szól a "Miatyánk?"

"Miatyánk, ki vagy a mennyekben - szenteltessék meg a te neved: jöjjön el a te országod; - legyen meg a te akaratod, - miképen mennyben, azonképen itt a földön is! - Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma - és bocsásd meg a mi vétkeinket, - miképen mi is megbocsátunk- az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket a kísértésbe, - de szabadíts meg a gonosztól. Amen.

+++++